

USMERNENIE: PRINÁŠANIE OBETNÝCH DAROV

V starovekej Cirkvi bolo riadnou súčasťou liturgie svätej omše prinášanie obetných darov. Prinášali sa predovšetkým chlieb a víno, ktoré sa použili na prípravu Eucharistie. Veriaci však prinášali aj ďalšie obetné dary ako olivový olej, sviece, syr, baránkov, prípadne iné materiálne dary, ktoré po eucharistickej slávnosti kňazi a diakoni prerozdělili núdzným spolubratom a sestram vo farnosti.

Od piateho storočia máme zmienky o náhrade materiálnych darov finančnou čiastkou, ktorá postupom času prevážila nad materiálnymi obetami. Tak sa „zvonček“ stal obetným darom, ktorý sa praktizuje dodnes.

Obetný sprievod a darovanie hmotných či finančných prostriedkov vyjadroval materiálnu účasť veriacich na slávanej obete svätej omše. Chlieb a víno boli dva prvky, ktoré prinášali veriaci ako svoje dary ponúknuté Bohu, aby sa prostredníctvom služobného kňazstva stali telom a krvou Ježiša Krista. Finančná obeta bola príspevkom na kult a zároveň bola chápaná ako príspevok, dar Bohu, ktorý cez oltár prichádza k pozemskému príjemcovi v podobe chudobných a núdznych.

Obetovanie finančnej čiastky môže mať okrem významu účasti na obete aj penitenciálny charakter. Teda je symbolom pokánia. Aj Sväté písmo a prax Cirkvi nám radí tento druh pokánia: pôst, modlitba a almužna sú prostriedky, ktorými sa človek zdokonaľuje v čnostiach a napráva svoje zlé činy.

Obetný sprievod sa koná po Spoločnej modlitbe veriacich. Veriaci prinášajú chlieb a víno na Eucharistiu a miništranti rozďajú, alebo chodia s košíkmi pomedzi veriacich a prijímajú finančnú obeť, ktorá sa potom prinesie k oltáru. Vyberanie do „zvončeka“ sa nemá diať v inej časti sv. omše. Umiestnením pokladničiek pri vchode do kostola sa vytráca zmysel obetného charakteru a milodar sa môže zredukovať len na určitú formu finančnej zbierky. Preto sa odporúča zachovať obetný charakter finančnej obety ako súčasť obetného sprievodu. V obetnom sprievode by sa nemali prinášať veci, ktoré sa nepoužijú pre kult alebo pre chudobných. Obetný sprievod nie je symbolickým a rovnako ani obetované veci nie sú symbolickým darmi, majú byť našou skutočnou obeťou. Počas sprievodu liturgia nepočíta so žiadnymi komentármi k obetovaným veciam.